

[Finansministeren.]

mark, en Tilstand, som vi jo gerne skulde bevare.

Det, jeg her har sagt om de Udgifter, der er kommet til i Rigsdagssamlingens Løb, i Forbindelse med Ønskeligheden eller Nødvendigheden af en fortsat Konsolidering, skulde tjene som Motivering for de Forslag om nye Afgifter, som jeg om et Øjeblik skal fremsætte. Det har været Regeringens Tanke at tilvejebringe et årligt Beløb paa 120—130 Mill. Kr. Jeg kan ikke sige noget helt bestemt om det endelige Beløb, bl. a. fordi Spørgsmaalet om Krigsforsikringsudgifterne ikke er helt afklaret endnu, og fordi der skal føres enkelte Forhandlinger med interesserede Parter. Derfor har alle Forslagene ikke kunnet blive færdige til i Dag, og det er altsaa ikke det hele Billede, der vil kunne aftegne sig gennem de Forslag, jeg om lidt skal fremsætte.

Inden jeg gaar over dertil, vil jeg om selve Statsfinanserne kun sige den ene Ting, at i det Billede, jeg her har forsøgt at tegne, er der intet medregnet af det, vi kunde kalde Pengeopsugning. Den finder i Henhold til Pengelovene af 1945, gennem Værnemagerlovene, Konfiskation af tysk og japansk Ejendom og nu sidst gennem Eengangsskatten. Man kan regne med, at der gennem disse forskellige Foranstaltninger er inddraget omtrent 200 Mill. Kr. i Finansaaret 1946-47. I 1947-48, hvor Eengangsskatten jo stort set forfalder, vil Beløbet naturligvis blive større, jeg haaber et Sted mellem 800 Millioner og 1 000 Millioner, men det er endnu for tidligt at sige noget bestemt derom.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Toldloven af 29. Marts 1924* som det første af de Skatte- og Afgiftsforslag, jeg nævnte for et Øjeblik siden.

Dette Forslag har naturligvis en fiskal Side, idet det formentlig vil kunne indbringe ca. 10 Mill. Kr. årlig, men det maa tillige betragtes som et Led i den å jour-Føring af vor Toldlovgivning, som det vil være naturligt at gennemføre efter denne Krig med dens stærke Prisforskydninger, ligesom vi gjorde det efter den første Verdenskrig, navnlig gennem Toldloven af 1924.

Det er klart, at naar man, som Tilfældet er i Danmark, i betydelig Udstrækning anvender Vægttoldsatser eller andre kvan-

titative Toldsatser, saa vil betydelige Forskydninger i Varepriserne bevirke, at den Virkning, som man altid har ønsket, at disse Satser skulde have, bliver mindre, naar Priserne stiger, og derfor vil, hvis man ønsker at bevare de i Lovgivningen fastlagte Principper, en å jour-Føring være motivet, hvis meget betydelige Prisforandringer finder Sted. Nu er det vel i og for sig for tidligt at gennemføre en definitiv eller mere definitiv Reform af vor Toldlovgivning. Dertil er Forholdene efter den anden Verdenskrig endnu for uafklarede.

Jeg minder i Særdeleshed om, at der jo er Planer om at skabe en international Handelsorganisation og i hvert Fald at sammenkalde en international Konference om det mellemstatslige Handelsforhold. Denne Konference har endnu ikke fundet Sted, og da Danmark formentlig vil blive indbudt til den, vil det være rimeligt, at vi udskyder mere endelige Foranstaltninger til efter dens Sammenkaldelse. Paa den anden Side kan dette jo vare længe, og det kan derfor være ønskeligt at foretage en delvis å jour-Føring allerede nu.

Jeg burde i øvrigt tilføje, at paa visse Omraader har en å jour-Føring fundet Sted. For det første maa jeg nævne, at Værditoldsatserne, som vi ogsaa har en hel Del af, og som betyder ikke saa lidt i Penge, at de å jour-fører sig selv automatisk, idet de følger Prisbevægelsen. Men dertil kommer, at man til Dels efter Krigen paa en Række Omraader har gennemført Forhøjelser af Vægttoldsatserne, saaledes at vi altsaa stykkevis har paabegyndt å jour-Føringen af hele vort Toldsystem. Man kunde saa spørge, om vi skulde tage hele Resten nu, og den er ikke saa stor, som man paa Forhaand kunde tro, idet nemlig en betydelig Del af vore Toldsatser er bundet gennem Aftaler med andre Lande, hvorfor en Forhøjelse af disse ikke umiddelbart kan finde Sted. Den frie Del omfatter ganske vist mange Satser, men det er for en stor Del Smaaartikler, saaledes at det hele betyder mindre i Penge, end man paa Forhaand kunde tro.

Regeringen har imidlertid ikke ment det rigtigt nu at gennemføre en generel Forhøjelse, der omfatter alle de frie Satser, bl. a. fordi en hel Del af disse Poster omfatter vigtige Raavarer eller Forbrugsartikler, som man ikke finder det ønskeligt at toldbeskatte i større Omfang, end Tilfældet er. Derfor er det Forslag, som jeg skal